Kto jest moim bliźnim?

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 10:25–37

Myśl przewodnia

Dobry człowiek zauważa potrzebujących i pomaga w bezpieczny sposób.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Jezus opowiedział historię o człowieku, któremu na drodze stało się coś złego. Człowiek leżał i potrzebował pomocy.

Niektórzy przechodzili obok. Później zatrzymał się podróżny z Samarii. Zobaczył, że ranny potrzebuje opieki.

Samarytanin pomógł rannemu i zadbał, aby ktoś się nim zaopiekował. Jezus pokazał, jak wygląda troska o drugiego człowieka.

Pewien człowiek został skrzywdzony na drodze. Samarytanin zauważył go i pomógł. My również możemy zauważyć, gdy ktoś potrzebuje pomocy. W niebezpiecznej sytuacji wołamy dorosłego.

My także możemy zauważyć smutek lub trudność. Gdy ktoś potrzebuje pomocy, wołamy znanego, bezpiecznego dorosłego.

Cele lekcji

• Wskazuje osobę, która pomogła poszkodowanemu.

• Rozpoznaje prostą sytuację wymagającą pomocy.

• Potrafi wskazać zaufanego dorosłego, do którego można się zwrócić.

• Po wysłuchaniu opowieści odpowiada słowem, gestem albo wskazaniem ilustracji na pytanie: Co zrobił Samarytanin?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 3 min

Pokaż dwie duże ilustracje: dziecko, któremu rozsypały się kredki, i dorosłego udzielającego pomocy. Zapytaj: „Jak możemy pomóc bezpiecznie?”. Przejdź do opowieści Jezusa. Nie odgrywaj sceny napadu.

Lektura i opowieść biblijna — 5 min

Zapowiedz tekst: Łk 10:25–37. Rozmówca Jezusa pyta o życie wieczne i o to, kogo ma uważać za bliźniego. Przypowieść kończy się odwróceniem pytania: kto okazał się bliźnim człowiekowi napadniętemu na drodze? Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 5 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Dobry człowiek zauważa potrzebujących i pomaga w bezpieczny sposób. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 6 min

Ćwiczenie: Na trzech obrazkach: ktoś upuścił kredki, ktoś płacze, ktoś skręcił nogę — dzieci wskazują „pomogę” lub „zawołam dorosłego”. Bez odgrywania wypadku. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 3 min

Na koniec zapytaj: W jaki sposób możesz pomóc koledze, który upuścił kredki? Przypomnij fragment Łk 10:25–37 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Wskaż obrazek z bezpiecznym wezwaniem pomocy przez dziecko.

Pytania i propozycje odpowiedzi

W jaki sposób możesz pomóc koledze, który upuścił kredki?

Możesz pomóc pozbierać kredki i zapytać, czy potrzebuje pomocy.

Kto zatrzymał się przy rannym?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Kiedy należy poprosić dorosłego o pomoc?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Co zrobił Samarytanin?

Zauważył potrzebującego i udzielił mu pomocy.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego

• karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G1-A-26

• ołówek, kredki lub kartka

• ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• W Łk 10:25–37 pytanie dotyczy bliźniego i praktycznej miłości. Unikaj schematów przedstawiających wszystkie postacie jednej grupy narodowej jako złe. | Uzupełnienie IV: W Łk 10:36 Jezus pyta, kto okazał się bliźnim dla napadniętego. Samarytanin jest postacią przekraczającą społeczne uprzedzenia. Ucz dzieci pomagania z udziałem bezpiecznych dorosłych; nie wymagaj narażania się na niebezpieczeństwo ani kontaktowania się z obcymi w sytuacji zagrożenia.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• Łk 10:25–29: uczony w Prawie przytacza przykazania miłości Boga i bliźniego. Pytanie o granice pojęcia „bliźni” rozpoczyna przypowieść.

• Łk 10:30–35: kapłan i lewita mijają poszkodowanego, a Samarytanin okazuje mu troskę, organizuje opiekę i ponosi koszt. Tekst nie podaje motywów obu przechodniów — nie wolno ich dopowiadać jako faktów.

• Łk 10:36–37: Jezus pyta, kto stał się bliźnim poszkodowanego. Punkt ciężkości przesuwa się z klasyfikowania ludzi na konkretne działanie miłosierdzia.

• Nie sprowadzaj opowieści do hasła, że dziecko ma bezwarunkowo podchodzić do każdego obcego. Pierwszą mądrą pomocą bywa wezwanie bezpiecznego dorosłego lub służb ratunkowych.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• W Łk 10:25–37 pytanie dotyczy bliźniego i praktycznej miłości. Unikaj schematów przedstawiających wszystkie postacie jednej grupy narodowej jako złe.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W Łk 10:36 Jezus pyta, kto okazał się bliźnim dla napadniętego. Samarytanin jest postacią przekraczającą społeczne uprzedzenia. Ucz dzieci pomagania z udziałem bezpiecznych dorosłych; nie wymagaj narażania się na niebezpieczeństwo ani kontaktowania się z obcymi w sytuacji zagrożenia.

Kontynuacja w domu

Ustalcie, kogo dziecko może poprosić o pomoc, gdy zobaczy wypadek.